

ב א לַמְּנַצֵּחַ אֵל שְׁשָׁנִים עֲדוּת לְאַסֵּף מִזְמוֹר: ב רַעַה יִשְׂרָאֵל הָאֵזִינָה נִחַג בְּצִאֵן
 יוֹסֵף יֵשֵׁב תְּכַרְכְּבִים הוֹפִיעָה: ג לִפְנֵי אֶפְרַיִם וּבְנֵימָן וּמְנַשֶּׁה עוֹרְרָה אֶת
 גְּבוּרָתָךְ וְלָכָה לִישַׁעְתָּה לָנוּ: ד אֱלֹהִים תְּהַלְלֵם הַשִּׁיבֵנו וְהָאֵר פְּנֵיךְ וְנִשְׁעָה:
 ה יְהוָה־יִתְּנָה אֱלֹהִים צְבָאוֹת עַד מְתֵי עֲשֵׂנָת בַּתְּפִלַּת עַמֶּךָ: ו הֵאֲכִלְתֶּם
 לֶחֶם דְּמָעָה וַתִּשְׁקֹמוּ בְדַמְעוֹת שְׁלִישׁ: ז תְּשִׁימוּנוּ מְדוּן לְשִׁבְנֵינוּ וְאִיבֵינוּ יִלְעָנוּ
 לָמוּ: ח אֱלֹהִים צְבָאוֹת הַשִּׁיבֵנו וְהָאֵר פְּנֵיךְ וְנִשְׁעָה: ט גִּפְן מִמְצָרִים תִּסְיַע
 תִּגְרָשׁ גּוֹיִם וַתִּטְעָה: י פְּנִית לִפְנֵיהָ וַתִּשְׂרַשׁ שְׂרָשִׁיהָ וַתַּמְלֵא אֶרֶץ: יא כֶּסֶף הַרִים
 צִלָּה וְעֲנַפֶּיהָ אֲרוֹזֵי אֵל: יב תִּשְׁלַח קַצִּירָה עַד יָם וְאֵל נָהָר יוֹנְקוֹתֶיהָ: יג לָמָּה פָּרַצְתָּ
 גְּדֵרֶיהָ וְאֲרוֹהָ כָּל עֲבָרֵי דָרְךָ: יד יְבַרְסֶמְנָה חֲזוֹר מִיַּעַר וְזוּי שְׂדֵי יַרְעֵנָה: טו אֱלֹהִים

===== שִׁמוּשׁ תְּהִלִּים =====

לבל תעבוד עבודת מינות

רועה ישראל (פ, ב): [שימוש תהלים לפרק פ] טוב לאמרו לבל תעבוד עבודת אלילים.

===== זוהר תהלים =====

אין שבור כגפן בנטיעתו שבור בענביו
 שבור שהם כתושים בין הרגלים

גפן ממצרים תסיע וגו' (פ, ט): [זוהר ח"ב

רעיא מהימנא (דק 97)] אמר רועה הנאמן

וכך מכל האילנות אין שבור כגפן.

בנטיעתו שבור, בענביו שבור, שהם

כתושים בין הרגלים. וכך זית, הזיתים

שלה כתושים. בגלות נמשלו ישראל להם,

זהו שכתוב (תהלים פ) גפן ממצרים תסיע.

וכן בגלות הרביעית, (ישעיה ה) כי כרם ה'

צבאות בית ישראל. וכמו זה ישראל

משולים לזית, (ירמיה יא) זית רענן יפה פרי

תאר. ומשום כך (תהלים קכח) אשתך כגפן

פריה בירכתי ביתך בניך כשתלי זיתים.

סמוך זה לזה, משום שהם שבורים

בגלות. ואחר שיהיו נקיים מתוך פסלת,

יתקדשו לבית המקדש ביין לנסף על גבי

המזבח, וזיתים להדליק מאור נרות

למנוחה. ומי זוכה לזה? יין שלא התנסף

לפוככים ומזלות. שערכ רב הם יין

שהתנסף לכוכבים ומזלות, ומתם

משמדים, מינים, אפיקורסים, משמדים

לעברות שבכל התורה כלה.

וישראל שנאמר בהם, ויתערכו בגוים

וילמדו מעשיהם. עד שיהיו

דרוכים בין רגליהם, בגלות הם לא נבררו

מהם. ובשבילם אמר דוד, עליו השלום,

(שם מט) למה אירא בימי רע עון עקבי

יסבני. ועליהם אמר שלמה (שיר השירים א)

צאי לך בעקבי הצאן. ביעקב. שעליו

נאמר אל הנחש הקדמוני שפתה את חנה,

(בראשית ג) הוא ישופך ראש ואתה תשופנו

עקב. אחר שיצאו מן הגלות נמשלים

לתפוחים ולכל הריחות הטובים, כמו

שביציאת מצרים, שכתוב בה (שיר השירים ח)

תחת התפוח עוררתך: